

**MINISTERE DE LA REGION DE
BRUXELLES-CAPITALE**

ARRETE DU GOUVERNEMENT DE LA REGION DE BRUXELLES-CAPITALE ENTAMANT LA PROCEDURE DE CLASSEMENT COMME MONUMENT DE LA TOTALITE DE L'IMMEUBLE SIS RUE DES BOUCHERS 34 A BRUXELLES ET DE SON ANNEXE A L'EXCLUSION AU REZ-DE-CHAUSSEE DES AMENAGEMENTS ET DECORS DU RESTAURANT.

Le Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale,

Vu l'ordonnance du 4 mars 1993 relative à la conservation du patrimoine immobilier, notamment l'article 7;

Sur la proposition du Ministre-Président du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale et du Secrétaire d'Etat chargé des Monuments et Sites,

A R R E T E :

Article 1er - Est entamée la procédure de classement comme monument de la totalité de l'immeuble, sis rue des Bouchers 34 à Bruxelles et de son annexe à l'exclusion au rez-de-chaussée des aménagements et décors du restaurant, connu au cadastre de Bruxelles, 2ème division, section B, 5ème feuille, parcelle n° 1349c, en raison de son intérêt historique et artistique, précisé dans l'annexe I au présent arrêté.

Art. 2 - La zone de protection relative au monument décrit dans l'article 1er comprend l'ensemble des parcelles et des voiries ainsi que les parties de parcelles et de voiries comprises dans le périmètre délimité sur le plan figurant en annexe II du présent arrêté.

**MINISTERIE VAN HET BRUSSELS
HOOFDSTEDELIJK GEWEST**

BESLUIT VAN DE BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING HOUDENDE INSTELLING VAN DE PROCEDURE TOT BESCHERMING ALS MONUMENT VAN DE TOTALITEIT VAN HET GEBOUW, GELEGEN BEENHOUWERSSTRAAT 34 TE BRUSSEL EN VAN HET BIJGEBOUW, MET UITZONDERING VAN DE INRICHTING EN HET DECOR VAN HET RESTAURANT OP DE BEGANE GROND.

De Brusselse Hoofdstedelijke Regering,

Gelet op de ordonnantie van 4 maart 1993 inzake het behoud van het onroerende erfgoed, inzonderheid op artikel 7;

Op de voordracht van de Minister-Voorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering en van de Staatssecretaris belast met Monumenten en Landschappen,

B E S L U I T :

Artikel 1 - Wordt ingesteld de procedure tot bescherming als monument van de totaliteit van het gebouw gelegen Beenhouwersstraat 34 te Brussel en van het bijgebouw, uitgezonderd de inrichting en het decor van het restaurant op de begane grond, bekend ten kadaster te Brussel, 2de afdeling, sectie B, 5de blad, perceel nr. 1349c, wegens zijn historische en artistieke waarde zoals nader bepaald in de bijlage I van dit besluit.

Art. 2 - De vrijwaringszone met betrekking tot het in artikel 1 vermelde monument omvat het geheel van de percelen en de wegen alsook de gedeelten van de percelen en de wegen opgenomen in de omtrek zoals afgebeeld op het plan in bijlage II van dit besluit.

Art. 3 - Le ministre qui a les monuments et sites dans ses attributions est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Art. 3 - De minister bevoegd voor de monumenten en landschappen, is belast met de uitvoering van dit besluit.

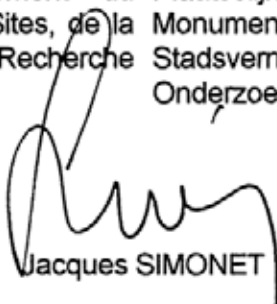
Bruxelles, le 11 9-2000

Brussel, 11 9-2000

Par le Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale, Door de Brusselse Hoofdstedelijke Regering,

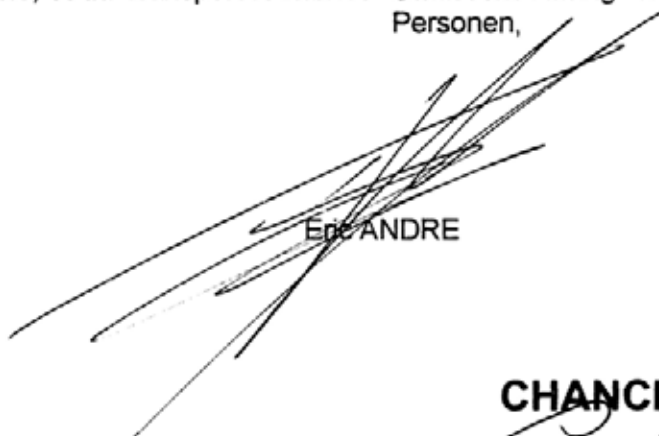
Le Ministre-Président du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale, chargé des Pouvoirs locaux, de l'Aménagement du Territoire, des Monuments et des Sites, de la Rénovation Urbaine et de la Recherche Scientifique,

De Minister-Voorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, belast met Plaatselijke Besturen, Ruimtelijke Ordening, Monumenten en Landschappen, Stadsvernieuwing en Wetenschappelijk Onderzoek,

Jacques SIMONET

Le Secrétaire d'Etat à la Région de Bruxelles-Capitale, chargé de l'Aménagement du territoire, des Monuments et des Sites, de la Rénovation Urbaine, et du Transport rémunéré de Personnes,

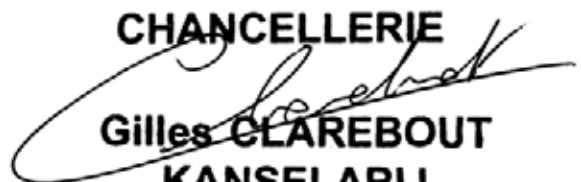
De Staatssecretaris bij het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, belast met Ruimtelijke Ordening, Monumenten en Landschappen, Stadsvernieuwing en Bezoldigd vervoer van Personen,

Eric ANDRE

Copie certifiée conforme

Voor eensluidend afschrift

CHANCELLERIE

Gilles CLAREBOUT
KANSELARIJ

ANNEXE I A L'ARRETE DU GOUVERNEMENT DE LA REGION DE BRUXELLES-CAPITALE ENTAMANT LA PROCEDURE DE CLASSEMENT COMME MONUMENT DE LA TOTALITE DE L'IMMEUBLE SIS RUE DES BOUCHERS 34 A BRUXELLES ET DE SON ANNEXE A L'EXCLUSION AU REZ-DE-CHAUSSEE DES AMENAGEMENTS ET DECORS DU RESTAURANT.

Réf. cadastrale : 2ème division, section B, feuille 5, parcelle no 1349c

Description sommaire :

Datant de l'époque de la reconstruction de Bruxelles, cette maison perpendiculaire, garnie d'un pignon en cloche, figure parmi les exemples de constructions qui illustrent encore de manière significative la composition du tissu urbain de la ville au XVIIe siècle

L'implantation de la maison rappelle le parcellaire étroit hérité du Moyen-âge. Vers la rue, le bâtiment principal entre mitoyens ou « diephuis » est profond de cinq travées. En fond de parcelle, au-delà d'une cour couverte s'élève une annexe sous pignon ou « achterhuis ». En façade avant, la maison symétrique, présente deux niveaux et trois travées, sous bâtière de tuiles flamandes. La façade à pignon enduite est ponctuée d'ancres en I. Résultant de modifications datant du XVIIIe ou XIXe siècle, les baies des étages sont soulignées de bandeaux régnant aux linteaux et aux appuis. La fenêtre axiale est individualisée par la présence d'une balustrade torsadée ornant son allège.

Le pignon sommé d'un fronton triangulaire est divisé en trois registres, limités par des bandeaux et présentant chacun un profil spécifique, en L incurvé ou en doucine. Il est percé par une haute fenêtre axiale cintrée empiétant sur deux registres, encadrée à la base par deux trous de boulin. Au dessus de la fenêtre se situe un oculus terminal à clé.

Au rez-de-chaussée, sur la travée de gauche, s'ouvre une belle porte baroque en pierre bleue portant la marque **W** du carrier P. Wincqz (1635-1728 (Feluy). Sous une baie d'imposte flanquée de volutes et couronnée d'un larmier chantourné, la porte est formée d'un encadrement cintré, creusé en gorge et mouluré, à bossage un-sur-deux, à clé sur impostes et est soulignée d'un larmier suivant ce profil. La travée de droite percée d'une large fenêtre à encadrement saillant à bossage un-sur-deux est munie d'un châssis à guillotine datant des aménagements réalisés en 1939. La façade arrière à pignon droit enduit est marquée par les ancres, de même que celle de l'achterhuis percée d'une porte axiale en anse de panier.

Intérieur :

Hormis au rez-de-chaussée partiellement modifié, l'intérieur a conservé la majorité de ses caractéristiques.

Une petite cave basse en briques occupe seulement la partie centrale du bâtiment, on y accède actuellement par une trappe, mais on y observe, au fond à gauche, le départ de l'ancien escalier tournant en briques et bois qui la desservait jadis. L'entrée, à droite, était autrefois directement liée à un couloir longeant le mur mitoyen droit qui desservait l'escalier en colimaçon permettant d'accéder aux étages (situé approximativement au centre de l'immeuble) et se prolongeait jusqu'à la cour et son bâtiment arrière. Cette disposition a été adaptée en 1977, par la suppression du couloir et le placement d'un nouvel escalier de type rustique, perpendiculaire au mur mitoyen gauche et se prolongeant par une mezzanine en façade avant. Malgré ces interventions, le rez-de-chaussée reste néanmoins fort intéressant car il conserve sa poutraison apparente en chêne. Les étages n'ont subi que très peu de modifications. La disposition ancienne est encore visible par la présence d'un escalier étroit en colimaçon (vraisemblablement du XIXe siècle). Les pièces du premier étage sont d'esprit classique et se caractérisent par la présence de deux cheminées dont les manteaux en bois imitent le faux marbre. La cheminée de la pièce de

devant est garnie de guirlandes dorées et devait jadis être surmontée d'un miroir. Les murs mitoyens laissent apparaître les ancrs des immeubles voisins, la poutraison plafonnée est également bien visible. A l'étage sous combles, la charpente d'origine à fermes et pannes est marquée. A ce niveau, les poutres sont couvertes d'un enduit à la chaux. La toiture est en tuiles flamandes.

La cour, actuellement couverte fait la liaison avec la cuisine qui occupe en partie le rez-de-chaussée de l'achterhuis. Au fond de la pièce, à droite, une porte donne accès aux étages par un escalier raide et étroit. Desservie par un escalier en bois ancien, l'achterhuis conserve des épais planchers de chêne ainsi qu'une belle charpente triangulaire.

Intérêt présenté par le bien selon les critères définis à l'article 2, 1° de l'ordonnance du 4 mars 1993 relative à la conservation du patrimoine immobilier :

Intérêt historique et artistique :

Intérêt historique

La rue des Bouchers figure parmi les plus anciennes artères marchandes du centre de Bruxelles. A proximité de la « Grande Boucherie » qui était située entre le Marché aux Herbes, la rue des Harengs, la rue au Poivre et la rue Chair et Pain, elle doit son nom aux nombreux bouchers qui y avaient jadis leurs étals. Piétonne depuis 1960, la rue a toujours conservé son caractère très animé grâce à la présence de nombreux restaurants pittoresques. La rue est bordée de nombreux immeubles traditionnels à façade sous pignon, à degrés ou élément terminal chantourné datant du tournant des XVII-XVIII e siècles. Ces immeubles érigés lors de l'importante campagne de reconstruction qui suivit les événements de 1695, ont pour la plupart été fortement restaurés dès la fin du XVIII e siècle. Ainsi, la rue comporte aussi de nombreuses maisons d'allure néoclassique voire même plus récentes mais qui conservent généralement un noyau plus ancien dont témoigne notamment la subsistance des ancrs ou des parties de murs en moellons de pierre.

La reconstruction du centre de Bruxelles après le bombardement ordonné par le Maréchal de Villeroi en août 1695 constitue l'un des événements majeurs de l'histoire urbanistique de Bruxelles. Près de 4000 maisons, couvrant près du tiers de la surface bâtie à l'époque, furent détruites en 48 heures. La reconstruction fut organisée en un temps record de quatre ans, et basée sur une série d'ordonnances régissant les nouvelles techniques et matériaux imposés, dans le but de limiter désormais les dégâts dus pour l'essentiel à la propagation du feu. Des édifices de briques et de pierre remplacent les maisons en bois, les saillies et encorbellements sont interdits, les poutres sont enrobées de plâtre, des couloirs coupe-feu longent les mitoyens...

La maison de style baroque sise au no 34 de la rue des Bouchers remonte au plus tard à la période de la reconstruction qui suivit immédiatement le bombardement de 1695. De par sa typologie perpendiculaire caractéristique, son pignon chantourné et sa belle porte baroque en pierre, ouvrage du carrier P. Wincqz (Feluy, 1635-1728), cet immeuble est représentatif des constructions érigées dans les quartiers marchands aux abords de la Grand-Place et constitue un témoin historique de grande qualité. La structure interne de l'édifice particulièrement visible n'a été pratiquement altérée que par la pose d'un nouvel escalier en bois (1977), la suppression du couloir d'accès vers la cour et l'aménagement d'une cuisine. Au rez-de-chaussée, le percement de la devanture date de 1939 et remplace deux fenêtres étroites. La présence d'une construction en fond de parcelle plus généralement appelée "achterhuis" bien conservée est exceptionnelle. Cette dernière n'a subi aucune intervention récente, hormis l'installation de la cuisine, est très

intéressante car elle illustre parfaitement les modes de constructions du XVIIe siècle et présente notamment des planchers épais en chêne et une poutraison d'origine.

Intérêt artistique :

En dehors de l'ensemble exceptionnel que constituent les maisons des corporations de la Grand-Place, l'architecture bruxelloise privée au tournant des XVIIe et XVIIIe siècles se caractérise par une grande sobriété. Les maisons, de gabarit modeste, construites en briques, s'élèvent pour la plupart entre deux façades à pignons encadrant une charpente perpendiculaire. La pierre blanche, le plus souvent du grès bruxellien, est utilisée pour renforcer les encadrements des fenêtres et de portes et est parfois sculptée dans le cas d'ornements saillants ou pour illustrer l'enseigne du commerce que le bâtiment abrite. Leurs dispositions rappellent les montants de bois des maisons plus anciennes. Les pignons constituent le plus souvent la partie la plus ornée des façades. Ils se déclinent en une palette de formes allant du simple pignon à rampants droits au pignon baroque en cloche accosté de volutes en passant par le pignon à gradins et tous les intermédiaires possibles.

L'intérêt artistique de cette maison de la rue des Bouchers tient tant à ses qualités architecturales que stylistiques déjà évoquées ci-dessus. Sa typologie s'inscrit parfaitement dans la lignée de l'architecture de type traditionnelle qui se développe dans nos régions du moyen âge au XVIIe siècle avec une extraordinaire continuité (maison perpendiculaire ou diephuis, cour et achterhuis), imposé par le parcellaire ancien. Les éléments de décors et en particulier la présence d'une belle porte baroque, marquée des initiales du carrier P. Winckz renforcent l'intérêt artistique de l'immeuble. Cette porte illustrée à plusieurs reprises¹, aurait été démontée et exposée à l'occasion de l'Exposition Internationale de 1935 qui se déroula sur le plateau du Heysel. En façade, plusieurs éléments rappellent la réappropriation de la maison au cours des XVIIe et XIXe siècles, comme la présence d'un enduit, l'ajout de cordons formant appuis et l'agrandissement des baies.

Bien qu'ayant fait l'objet de modifications principalement au niveau du rez-de-chaussée (placement d'une devanture en 1939, modification des escaliers, aménagement du restaurant et de la cuisine en 1977), cette maison constitue un exemple particulièrement intéressant des immeubles datant de la reconstruction et mérite à ce titre d'être protégée.

Vu pour être annexé à l'arrêté du - 2000

Le Ministre-Président du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale, chargé des Pouvoirs locaux, de l'Aménagement du Territoire, des Monuments et des Sites, de la Rénovation Urbaine, et de la Recherche Scientifique,

Jacques SIMONET

Le Secrétaire d'Etat à la Région de Bruxelles-Capitale, chargé de l'Aménagement du Territoire, des Monuments et des Sites, de la Rénovation Urbaine, et du Transport rémunéré de Personnes,

Eric ANDRE

1. Oda Van de Castyne. L'architecture privée en Belgique dans les Cent Ans du XVIIIe au XVIIe siècles. Bruxelles, Metrich & Cie, éditeurs d'Art, 1934 P. 177.

Copie certifiée conforme

Voor eensluidend afschrift

CHANCELLERIE

Gilles CLAREBOUT
KANSELARIJ

BIJLAGE I BIJ HET BESLUIT VAN DE BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING
HOUDENDE INSTELLING VAN DE PROCEDURE TOT BESCHERMING ALS MONUMENT
VAN DE TOTALITEIT VAN HET GEBOUW, GELEGEN BEENHOUWERSSTRAAT 34 TE
BRUSSEL EN VAN HET BIJGEBOUW, MET UITZONDERING VAN DE INRICHTING EN HET
DECOR VAN HET RESTAURANT OP DE BEGANE GROND.

Kadastrale gegevens: 2de afdeling, sectie B, 5de blad, perceel nr. 1349c

Beknorte beschrijving:

Dit diephuis met in- en uitgezwenkte geveltop dateert uit de periode van de wederopbouw van Brussel en is een belangrijke getuige van de samenstelling van het stedelijk weefsel in het 17de-eeuwse Brussel.

Het smalle perceel waarop het huis gelegen is, is typisch middeleeuws. Het hoofdgebouw aan de straatkant is vijf traveeën diep en wordt gevolgd door een overdekte binnenplaats en een achterhuis met topgevel. De voorgevel van het symmetrische pand telt twee bouwlagen en drie traveeën onder een zadeldak met Vlaamse pannen. De bepleisterde topgevel is voorzien van l-ankers. De platte banden ter hoogte van de lateien en lekdrempels van de muuropeningen op de verdiepingen zijn het resultaat van 18de- of 19de-eeuwse aanpassingen. Het venster in de astravee is voorzien van gedraaide balusters op de borstwering.

De geveltop, bekroond door een driehoekig fronton, heeft drie registers, afgelijnd door platte banden die ieder een eigen profiel vertonen, volgens een gebogen L of ojief. In de as bevindt zich een rondboogvenster dat over twee registers loopt en aan weerszijden van een steigergat is voorzien. De muuropening is bekroond door een oculus met sleutel.

In de rechter travee van de begane grond bevindt zich een fraaie barokdeur van blauwe hardsteen met het steenhoudersmerk **W** van steenhouwer P. Wincqz (1635-1728, Feluy). Het bovenlicht is gevat tussen cantonnerende voluten en bekroond door een gebogen druiplijst. De geringde, gebogen deuromlijsting is geprofileerd met een keellijst en voorzien van imposten, een voluutsluitsteen en een gekorniste booglijst.

De linker travee wordt verlicht door een brede muuropening met geringde omlijsting en een schuifraam dat tijdens de verbouwingen in 1939 werd aangebracht. De bepleisterde achtertuitgevel van het hoofdgebouw en het achterhuis zijn verankerd; die van het achterhuis is voorzien van een axiale korfbogige deur.

Interieur:

Uitgezonderd de gedeeltelijk verbouwde begane grond, heeft het interieur het merendeel van zijn oorspronkelijke kenmerken behouden.

De kleine, lage bakstenen kelder neemt enkel het centrale gedeelte van het gebouw in beslag en is heden toegankelijk via een luikgat. Achteraan links is evenwel de aanzet van een oude wenteltrap van hout en baksteen zichtbaar die eertijds toegang tot de kelderruimte gaf. De ingang rechts was vroeger rechtstreeks verbonden met een gang die naast de gemene rechtermuur liep en verbonden was met de wenteltrap die naar de verdiepingen leidde (en ongeveer in het midden van het pand gelegen was). Deze gang liep uit op de binnenplaats met het achterhuis. In 1977 werd de oorspronkelijke inrichting gewijzigd; de gang verdween en er werd een nieuwe trap van het rustieke type geplaatst dwars op de gemene linker muur die toegang verleent tot de mezzanine aan de voorkant. Ondanks deze ingrepen blijft de benedenverdieping erg interessant vanwege het zichtbare eiken gebinte. De verdiepingen hebben slechts enkele wijzigingen ondergaan. De oude indeling van de ruimte is er nog zichtbaar, onder meer de plaats van de smalle wenteltrap (waarschijnlijk uit de 19de eeuw). De vertrekken op de eerste verdieping zijn (van

classicistische inslag en bewaren twee schouwen met imitatiemarmeren schoorsteenmantels van hout. De schouw van het voorste vertrek is versierd met vergulde guirlandes en was vroeger voorzien van een spiegel. De gestukadoorde balken zijn nog zichtbaar, net zoals de ankers van de aanpalende panden in de gemene muren. Op de zolderverdieping bleef het oorspronkelijk dakgebinte met kapspanten en gordingen bewaard. De balken zijn er gekalkt. Het dak is bedekt met Vlaamse pannen.

De, heden overdekte, binnenplaats verbindt het hoofdgebouw met de keuken die een deel van de benedenverdieping van het achterhuis inneemt. Achteraan rechts geeft een deur toegang tot een smalle, steile trap die naar de verdiepingen leidt. Behalve deze oude, houten trap bewaart het achterhuis dikke eikenhouten plankenvloeren en een fraai driehoekspant.

Waarde van het goed volgens de maatstaven bepaald in artikel 2, 1° van de ordonnantie van 4 maart 1993 inzake het behoud van het onroerend erfgoed:

Historische en artistieke waarde:

Historische waarde:

De Beenhouwersstraat is één van de oudste handelwegen van het centrum van Brussel. De straat lag niet ver van het «Groot Vleeshuis», dat tussen de Grasmarkt, de Haringstraat, de Peperstraat en de Vlees-en-Broodstraat was gevestigd. De straat heeft haar naam te danken aan de vele slagers die hier eertijds hun waar aan de man brachten. Sinds 1960 is ze autovrij. Haar immer levendig karakter heeft ze te danken aan de vele pittoreske restaurants die hier gevestigd zijn. De straat bezit nog tal van traditionele gebouwen met punt- of trapgevel of in- en uitgezwente top uit de late 16de en vroege 17de eeuw. De gebouwen werden opgetrokken tijdens de belangrijke bouwcampagne die op de bombardementen van 1695 volgde en ondergingen doorgaans een restauratie vanaf het einde van de 18de eeuw. Dit verklaart de aanwezigheid van tal van panden met neoclassicistische inslag en zelfs van recentere datum. De huizen hebben meestal hun oudere kern bewaard, zoals blijkt uit de ankers of de muurgedeelten van breuksteen.

De reconstructie van het historisch stadscentrum na het bombardement door maarschalk de Villeroi in augustus 1695 vormt één van de sleutelmomenten van de stedenbouwkundige geschiedenis van Brussel. Op 48 uur tijd werden zo'n 4000 huizen, nagenoeg één derde van de bebouwde oppervlakte van die tijd, met de grond gelijk gemaakt. De wederopbouw nam slechts vier jaar in beslag, een recordtijd, en baseerde zich op een reeks ordonnanties die nieuwe technieken en materialen oplegde om in de toekomst de hoofdzakelijk door de verspreiding van het vuur aangerichte schade te beperken. Zo waren houten huizen uit den boze en moesten ze worden vervangen door gebouwen van baksteen en steen, uitsteken en overkragingen waren niet langer toegestaan, balken moesten met pleisterkalk worden overdekt en langs de gemene muren werden brandgangen aangebracht.

Het barokke huis aan de Beenhouwersstraat 34 gaat ten laatste terug op de reconstructieperiode die onmiddellijk na het bombardement van 1695 volgde. Het huis behoort tot het traditionele diephuistype en is voorzien van een gevel met in- en uitgezwente top en een fraaie hardstenen deur in barokstijl, het werk van steenhouwer P.Wincqz (Feluy, 1635-1728). Dit soort huizen is typisch voor de constructies die opgetrokken werden in de handelswijken rond de Grote Markt en vormt een historische getuige van hoogstaande kwaliteit. De duidelijk zichtbare binnenstructuur werd nagenoeg niet gewijzigd. Wel werd een nieuwe houten trap geplaatst (1977), verdween de binnenplaats en werd er een keuken ingericht. De winkelpui op de begane grond behoudt

van 1939 en vervangt twee smalle vensters. Het achterhuis achteraan het perceel is uitzonderlijk genoeg bewaard gebleven. Deze constructie heeft geen enkele recente ingreep ondergaan, behalve de installatie van de keuken en is dat opzicht erg waardevol, aangezien het een perfecte illustratie vormt van de 17de-eeuwse bouwpraktijken. Zo bezit het achterhuis onder meer nog dikke eikenhouten vloeren en een oorspronkelijk gebinte.

Artistieke waarde:

Uitgezonderd het opmerkelijke geheel van gildenhuisen aan de Grote Markt, kenmerkt de Brusselse burgerlijke architectuur van einde 17de - begin 18de eeuw zich door een grote soberheid. Doorgaans gaat het om bakstenen diephuisen van bescheiden afmetingen met een topgevel. Het gebruik van natuursteen, in de meeste gevallen brusseliaanse zandsteen, beperkt zich tot de omlijsting van vensters en deuren (ter versteviging), uitspringende sierelementen of het naambord van de handelszaak die in het pand gevestigd was. Hun plaats herinnert aan die van de houten stijlen op de gevels van oudere huizen. De geveltoppen zijn doorgaans het meest versierde deel van de huizen. Ze nemen uiteenlopende vormen aan, van eenvoudige puntgevels tot barokke verhoogde halsgevels, over trapgevels en andere mogelijke varianten.

De artistieke waarde van dit huis aan de Beenhouwersstraat ligt zowel in de architecturale als de hierboven beschreven stilistische kwaliteiten. Typologisch sluit het pand perfect aan bij de traditionele architectuur die zich tussen de Middeleeuwen en de 17de eeuw in onze contreien ontwikkelde en die gekenmerkt wordt door een opmerkelijke opeenvolging van bouwelementen (diephuis, binnenplaats, achterhuis), genoodzaakt door de smalle vorm van de oude percelen. De decoratie-elementen, meer bepaald de fraaie barokke deur die de initialen van de steenhouwer P. Winckz draagt, geven een bijkomende artistieke waarde aan het pand. De meermaals afgebeelde deur¹ zou naar aanleiding van de Internationale Tentoonstelling van 1935 op de Heizelvlakte gedemonteerd zijn geweest om er te worden tentoongesteld. Verschillende gevelaanpassingen, zoals de pleisterlaag, de toegevoegde, kordonvormende lekdrempels en de vergrote muuropeningen, wijzen erop dat het pand in de loop van de 17de en 19de eeuw van eigenaar is gewisseld.

Hoewel het huis verbouwingen heeft ondergaan – voornamelijk dan op de begane grond (installatie van winkelpui in 1939, wijziging trappen, inrichting restaurant en keuken in 1977) - vormt het pand een bijzonder interessant voorbeeld van architectuur uit de periode van de wederopbouw. In dat opzicht verdient het dan ook te worden beschermd.

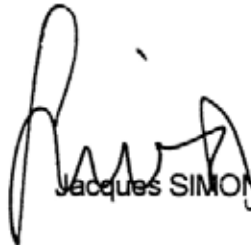
Gezien om te worden gevoegd bij het besluit van

2000

De Minister-Voorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, belast met Plaatselijke Besturen, Ruimtelijke Ordening, Monumenten en Landschappen, Stadsvernieuwing en Wetenschappelijk Onderzoek,

¹ O. a. Oda Van de Castyne. L'architecture privée en Belgique dans les centres urbains des XVIIIe et XIXe siècles, Brussel, Dietrich & Cie, éditeurs d'Art, 1934 P. 177.

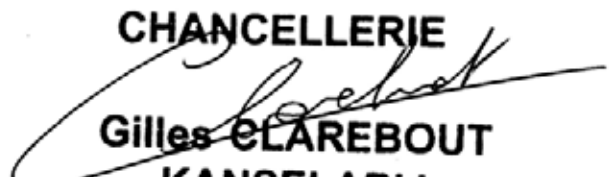

Jacques SIMONET

De Staatssecretaris bij het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, belast met Ruimtelijke Ordening,
Monumenten en Landschappen, Stadsvernieuwing en Bezoldigd Vervoer van Personen,

Eric ANDRE

Copie certifiée conforme
7006
Voor eensluidend afschrift

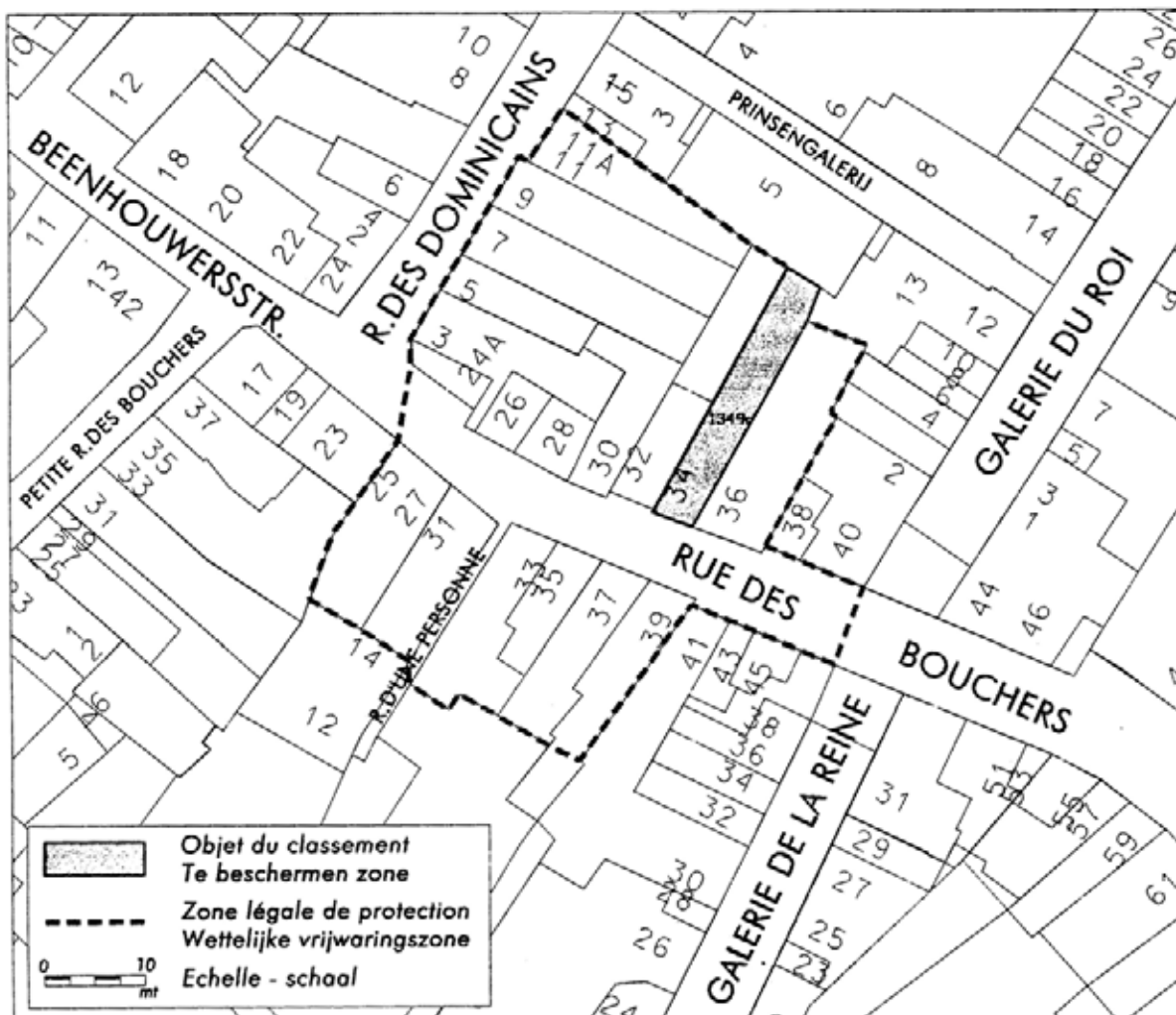
CHANCELLERIE

Gilles ELAREBOUT
KANSELARIJ

ANNEXE II A L'ARRETE DU GOUVERNEMENT DE LA REGION DE BRUXELLES-CAPITALE ENTAMANT LA PROCEDURE DE CLASSEMENT COMME MONUMENT DE LA TOTALITE DE L'IMMEUBLE SIS RUE DES BOUCHERS 34 A BRUXELLES ET DE SON ANNEXE A L'EXCLUSION AU REZ-DE-CHAUSSEE DES AMENAGEMENTS ET DECORS DU RESTAURANT.

BIJLAGE II VAN HET BESLUIT VAN DE BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING HOUDENDE INSTELLING VAN DE PROCEDURE TOT BESCHERMING ALS MONUMENT VAN DE TOTALITEIT VAN HET GEBOUW, GELEGEN BEENHOUWERSSTRAAT 34 TE BRUSSEL EN VAN HET BIJGEBOUW, MET UITZONDERING VAN DE INRICHTING EN HET DECOR VAN HET RESTAURANT OP DE BEGANE GROND.

DELIMITATION DE LA ZONE DE PROTECTION

AFBAKENING VAN DE VRIJWARINGSZONE

Vu pour être annexé à l'arrêté du

2000

Gezien om te worden gevoegd bij het besluit van

2000

Le Ministre-Président du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale, chargé des Pouvoirs locaux, de l'Aménagement du Territoire, des Monuments et Sites, de la Rénovation Urbaine et de la Recherche Scientifique,

De Minister-Voorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, belast met Plaatselijke Besturen, Ruimtelijke Ordening, Monumenten en Landschappen, Stadsvernieuwing en Wetenschappelijk Onderzoek,

Jacques SIMONET

Le Secrétaire d'Etat à la Région de Bruxelles-Capitale, chargé de l'Aménagement du Territoire, de la Rénovation Urbaine, des Monuments et Sites et du Transport rémunéré des personnes,

Copie certifiée conforme

Voor eensluidend afschrift

CHANCELLERIE

De Staatssecretaris bij het Brussels Hoofdstedelijk Bestuur, belast met Ruimtelijke Ordening, Stadsvernieuwing, Monumenten en Landschappen, en het Verkeer van Personen,

KANSELARIJ

